

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

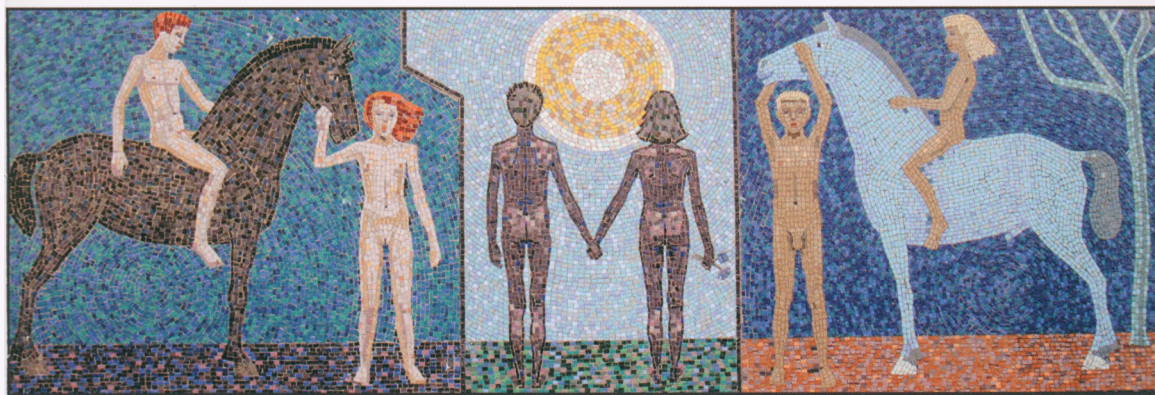
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ll. Lyngby Sogneskole

1961 – 2011

Forventningsfulde elever på første skoledag i august 1961. Foto: Hans Rubæk Hansen

Børn og medarbejdere ved skolens 25 års jubilæum i 1986

Ll. Lyngby Sogneskole

1961 – 2011

Ll. Lyngby Sogneskole 1961 - 2011

Copyright © 2011 Ll. Lyngby Sogneskole

Redaktion:

Henning Pedersen, lærer, Ll. Lyngby Sogneskole

Henrik Keck, souschef, SFO 7'eren

Inge Kristensen, Lokalhistorisk Forening for Skævinge & Omegn

Mosaik på forside udført af Svend Arre, Ll. Lyngby

I det omfang, det har været muligt, er fotograf anført ved fotos

Illustrationer, hvor intet andet er nævnt, Lokalhistorisk Arkiv for Skævinge & Omegn

Sats, Tryk og indbinding: Herrmann & Fischer A/S, Rødovre

Indhold

Baggrunden	side 4
Elev i en helt ny skole	side 6
Der var engang	side 10
Snestorm og kornhøst	side 13
Carlsens efterfølger	side 15
Ll. Lyngby Skole i 70'erne	side 23
Nye arbejdsopgaver	side 24
En levende skole	side 28
Filmklub på skolen	side 30
Kompromissets kunst	side 31
Når vandet løber den forkerte vej	side 33
Fra storbyen til landet	side 36
Sutsko-skolen	side 38
Stor Ven	side 40
Skolesangen	side 42
En omfavelse af skolen	side 44
50 år er da ingen alder	side 47

Baggrunden

Af Inge Kristensen

I Ll. Lyngby sogn og Ll. Lyngby kommune, som den jo hed frem til kommunesammenlægningen i 1970, har der været skoler i alle 3 landsbyer, hvis vi går langt nok tilbage i historien.

I nyere tid huskes kun skolerne i Meløse og St. Lyngby. I Meløse fandtes rytterskolen fra 1721, der blev den rytterskole i Frederiksborg Amt, der fungerede længst som skole, og forskolen – eller lærerindeskolen, som den blev kaldt i folkemunde – der blev bygget år 1900. I St. Lyngby var den første skole beliggende lige overfor Vejgård, men i midten af 1920'erne blev der bygget en ny skole inde i selve byen, og den fungerede frem til 1961.

Engang i 1920'erne havde sundhedsmyndighederne rettet henvendelse til Ll. Lyngby Sogneråd og gjort opmærksom på, at forholdene i rytterskolen i Meløse var uheldige, så allerede omkring 1930 begyndte man at tale om en ny skole. Men så kom krigen, og projektet blev lagt på is, og først i 1952 begyndte man igen at se på planerne. Skolen i St. Lyngby var over 30 år gammel, så man begyndte at tænke på en fælles skole for hele sognet.

Man købte dette år den grund, hvor Ll. Lyngby Sogneskole blev opført, men der var en ny skoleordning på tale, og derfor opfordrede Amtet til, at man skulle se tiden lidt an.

Der blev drøftet et skoleforbund med Skævinge-Gørløse, Hillerød og Frederiksborg Slotsogn, men det løb ud i sandet. Også Harløse Kommune var inde i billedet, men kun mellem Ll. Lyngby og Skævinge-Gørløse fortsatte forhandlingerne, der førte til 3 forskellige forslag, der blev lagt frem på et borgermøde.

Borgerne var enige med sognerådet, og det resulterede i den nye skole og ordningen med, at eleverne herfra kom til Skævinge skole fra 6. klasse en dag om ugen og fra 7. klasse permanent.

I juni 1959 fik man byggetilladelse til den nye skole, og i november sluttede licitationen, hvorefter kloakarbejdet kunne gå i gang. I 1961 stod skolen færdig til at modtage eleverne den 15. august.

Den officielle indvielse fandt sted den 25. oktober 1961. I sin indvielsestale nævnte daværende sognerådsformand Hans Erland Andersen, at man havde regnet med, at byggeriet ville koste mellem 500.000 og 700.000 kr., men licitationen viste noget andet, nemlig 1,1 mill. kr. Så skatten blev sat op i 1960-61, men allerede året efter blev den sat ned igen.

**Ord i mund og skrift i bog
skal vor ungdom lære
ret at bruge kraft og sprog,
livet til Guds ære,
da vor manddom klog og stærk
svare skal til navnet,
krone skolens ungdomsværk,
vise det har gavnnet.**

(N. F. S. Grundtvig)

*Afsunget ved indvielsen
af skolen*

Efter selve indvielsen var sognerådet vært ved en middag på St. Lyngby Kro, hvor den ene taler afløste den anden. Bl.a. talte nabokommunernes sognerådsformænd, skolens håndværkere og også en forhenværende lærer fra hhv Meløse og St. Lyngby, nemlig førstelærer Willadsen og frk. Ranbeck.

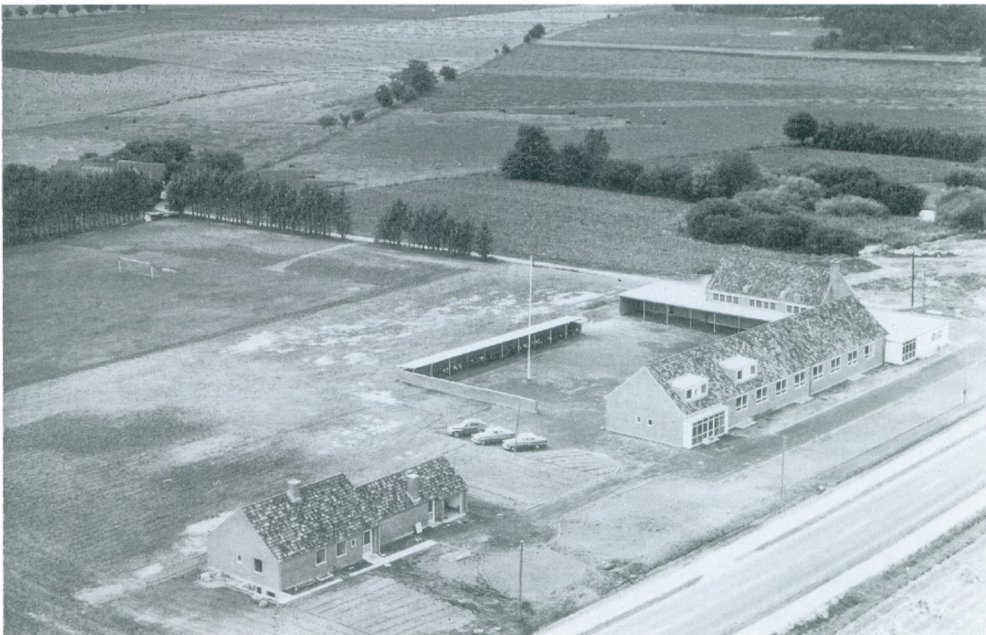
Kilde: Frederiksborg Amts Avis fra 26.10.1961

Elev i en helt ny skole

Af Inge Kristensen – (dengang Madsen)

Det var med spænding, at jeg skulle starte i skolen efter sommerferien i 1961. Vi var sluttet i 3. klasse hos Frk. Petersen i Meløse forskole før sommerferien, og det var den eneste lærerinde, vi havde haft. Frk. Petersen havde været lærerinde i Meløse siden 1930 og gik nu på pension.

Vi havde gået i skole hver dag i 3 timer, og 2. og 3. klasse gik sammen i skole, da der jo kun var et klasseværelse.

Luftfoto af den nye skole i august 1961

Så det var noget helt nyt at skulle starte i den nye, flotte skole ude på marken overfor Holteholm. Her var flere klasseværelser og også flere lærere. Vi kendte kun inspektør Carlsen, der jo kom fra rytterskolen i Meløse. Vores klasselærer var helt nyanst – Orla Christiansen. Og fra skolen i St. Lyngby kom frk. Godskesen og frk. Jørgensen.

Elever og forældre er mødt op i skolegården på den første skoledag i den nye skole.

Foto: Hans Rubæk Hansen

Samtidig kom jo eleverne fra St. Lyngby, så vi fik mange nye klassekammerater og blev en stor klasse med 15 elever - 8 piger og 7 drenge.

Også nye fag fik vi, idet vi ikke i Meløse havde haft hverken gymnastik eller formning – ikke noget jeg havde savnet. Håndarbejde blev på en anden måde – herude fik vi adgang til symaskiner.

Skoleleder Erland Carlsen leder morgensangen inden den første time på den første skoledag.

Foto: Hans Rubæk Hansen

Som noget af det første skulle vi sy gymnastikdragter. De var simpelthen så forfærdelige, at det næsten er synd, jeg ikke har et foto at kunne vise af dem. De var syet i mørkeblåt bomuldstøj med posebukser og en overdelt, hvor der blev indsat et skjold broderet med grønt som symbol på skov, blåt som symbol på vand og så også noget rødt. Det var vist frk. Godskesens helt egen kreation!

Vi havde nu forskellige lærere i de enkelte fag, så det blev en meget anderledes skoledag. Vi skulle også til at lære et skema, hvor dagene ikke var lige lange, og nogle var meget længere, end vi var vant til. Vi fik efterhånden nye fag og begyndte bl.a. at lære engelsk hos frk. Godskesen. I 6. klasse foregik torsdagens skolegang i Skævinge, hvor drengene havde sløjd og pigerne husgering.

I skoleåret 1962-63 kom der 2 grønlandske elever fra Egedesminde til skolen. De gik i klassen over os. Jens boede på Bredtofttegård og gik i skole sammen med Steen fra gården. Elise boede på Mølleris. Der var udvalgt en del dygtige elever fra Egedesminde, som man sendte til Danmark et år med henblik på, at de kunne dygtiggøre sig og også få lyst til at uddanne sig i Danmark og så komme hjem til Grønland og bruge deres uddannelse. Både Elise og Jens uddannede sig – Elise til tolk/translatør og Jens til lærer, og han har siden skrevet flere lærebøger på grønlandsk.

Ll. Lyngby Sogneskole var en god, tryk skole, hvor vi fik en god ballast lærdom at tage med os til Skævinge, hvor vi jo kom over fra 7. klasse.

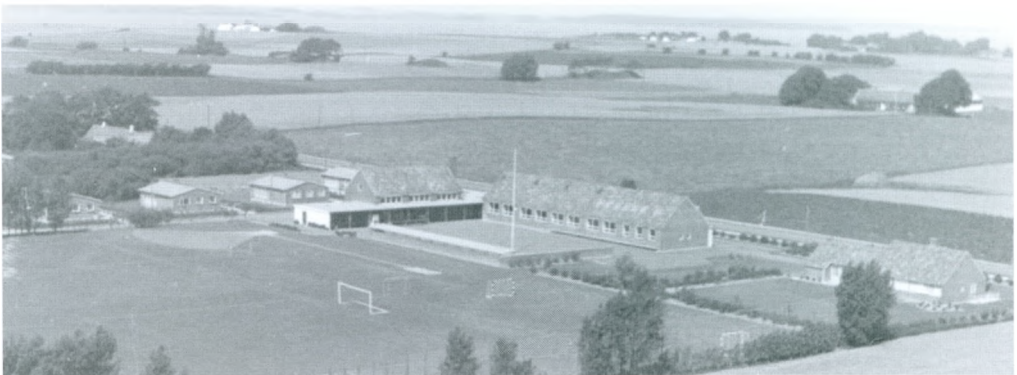
De grønlandske børn fotograferet i Grønland ved deres konfirmation. Det er Jens yderst til højre af drengene og Elise til højre af de to piger.

Der var engang

Af Torben Valentin Müller

Netop installeret i den midterste af de 3 lærerboliger ved Ll. Lyngby Sogneskole fik min familie og jeg en god velkomst og dertil en lind strøm af nybagt brød, som vores nabo mod syd – frk. Ellen Godskesen kaldet Godske – behændigt langede over hækken for enden af en haverive.

Godske, der var kommet fra St. Lyngby Skole til den nye sogneskole varetog her engelsk og specialundervisning. Godske var, skønt ingen årsunge, særdeles progressiv i sin undervisning; eksempelvis tog hun specialundervisningselever med hjem i sit køkken, hvor hun bagte sammen med dem - vel at mærke brød formet som bogstaver, så børnene bogstavelig talt spiste sig gennem alfabetet. Fra samme skole kom også frk. Bodil Jørgensen, vor anden nabo, der tog sig af "de små".

Der blev bygget tre nye lærerboliger på Skolevej lige vest for skolen.

Godske og frk. Jørgensen boede begge i tjenestebolig til en lav husleje. Selv måtte jeg som nyuddannet lærer betale 900 kr. for et tilsvarende hus, fordi det havde ændret status til lejebolig. På den anden side af skolen boede førstelærer Erland Carlsen også i tjenestebolig til en husleje på omkring 250 kr., imod mine 900 kr. Rimeligt, da hans hus var mere end dobbelt så stort!

Heldigvis kunne jeg få alle de overtimer, jeg ønskede. Således overtog jeg 6. klasse med 30 dejlige elever og havde dem i næsten alle fag: dansk, matematik, geografi, biologi, historie, kristendomskundskab, formning, musik og drengegymnastik. Pige-gymnastikken tog speciallærer Karen Madsen sig af med idrætsmærker og det hele.

Skoleleder Erland Carlsen

Lærerinde Frk. Ellen Godskesen

Carlsen var med i alting og altid på farten i sit "gule lyn". Man talte om "Carlsens Kvarter", fordi førstelæreren højst kunne afse et kvarter pr. visit, for udover førstelærer var han også folkebibliotekar, menighedsrådsformand, kirkesanger, kommunalbestyrelsesmedlem og i bestyrelsen for Frederiksværksbanen samt talrige andre råd og udvalg. Alligevel gav han sig tid til at præsentere "den nye lærer" for en lang række personer, startende med borgmesteren, den legendariske Kai Sommer. Men det var børnene som havde førsteprioritet. Blev han klandret for at gøre forskel på børnene var svaret: "Børn er ikke ens, hvorfor skulle de så behandles ens?".

Det var en fantastisk tid, hvor alle kendte alle. Hvis der skulle holdes snefri, ringede Carlsen besked til telefoncentralen Arresø, hvor fru Morsing så kunne "lade gå videre" til forældrene efterhånden som de ringede til centralen. Jeg husker sådan en vinter, hvor vi tog på ski og med kælk efter dagligvarer hos købmanden – uden anden trafik kunne det foregå midt ude på Amtsvejen!

Både skolens placering midt i sognet og dens navn var velovervejet, for den nye skole skulle være for alle børn i Ll. Lyngby sogn, hvor man før havde haft henholdsvis rytterskolen i Meløse og St. Lyngby Skole. Sandstenstavlen fra rytterskolen flyttede imidlertid med da skolens tilbygning stod færdig i 1975. Samme år døde Erland Carlsen, hvis mindetavle ligeledes findes i skolens storrúm.

Carlsen efterfulgtes af Erik Duelund Jensen, der tiltrådte som skoleinspektør i august 1975. Duelund flyttede ind i Carlsens hus, hvor vores lille søn, som færdedes hjemmevant på skolen og dens omgivelser, pludselig ikke mere kunne søge ind til fru Carlsen; der altid havde haft hjemmebagte småkager i sine vældig store kagedåser med H.C. Andersens motiver.

En æra var slut.

Vidste du at

der i de 50 år, skolen har eksisteret, kun har været fire skoleledere, nemlig

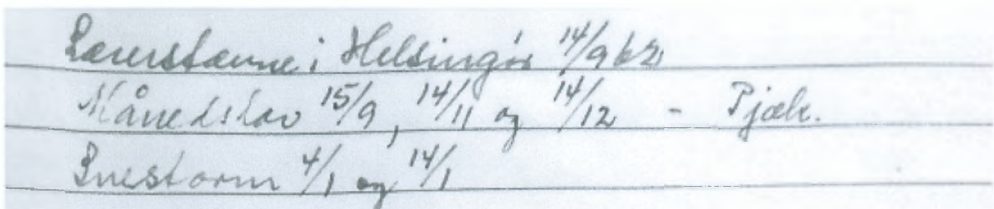
- Erland Carlsen 1961-1975
- Erik Duelund Jensen 1975-2004
- Jon Jensen 2004-2010
- Jan Haagen Rosfeldt 2010

Snestorm og kornhøst

Af Inge Kristensen

I de bevarede protokoller fra skolens start frem til slutningen af 60'erne er det muligt at finde mange oplysninger både om vejr- og vejforholdene og om lærernes opfattelse af de begrundelser, eleverne og deres forældre giver for forsømmelser. Kan man f.eks. ikke huske, hvornår det var snestorm, står det ofte i protokollerne, ligesom det fremgår, hvilke børn der havde en så besværlig skolevej, at det var helt tilfældigt, at de ikke kom i skole p.gr.a. sne.

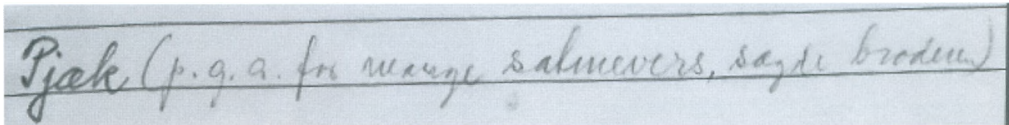
I 1962 var der f.eks. snestorm både den 4. og 14. januar, hvor en enkelt dreng i 6. klasse lovligt kunne forsømme.

Levestårne i Helliging's 14/9/62
Slavedislov 15/9, 14/11 og 14/12 - Pjæk.
Snestorm 4/1 og 14/1

En ret almindelig begrundelse var, at der var sygdom i hjemmet, så eleven skulle hjælpe til og passe mindre søskende. Dette var altid lovlig grund. Det var også lovlig grund, når eleven skulle hjælpe til hjemme med både griseslagtning, kornhøst, kartoffelhøst og tærskning, men det er dog her i 60'erne blevet meget sjældne begrundelser.

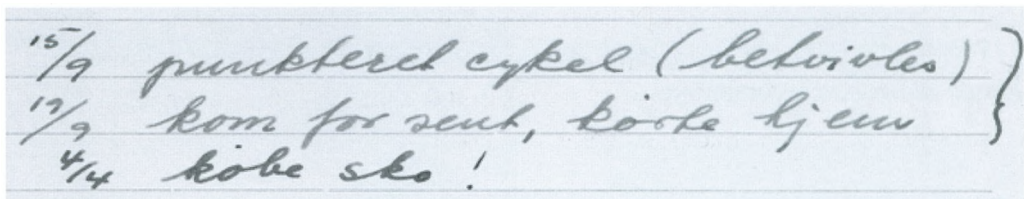
Læreren tilføjede også sin egen opfattelse af de forklaringer på forsømmelser, der blev givet. Flere steder er f.eks. angivet, at der er tale om PJÆK. Et sted står tilføjet i parentes at det var p.gr.a. for mange salmevers, sagde broderen.

Pjæk (p.g.a. for mange salmevers, sagde broderen)

Nogle gange var der også tale om andre forsømmelser uden lovlig grund end pjæk. Det kunne være at komme for sent til skolebussen og så blive hjemme. Et sted er der tilføjet – cykel ?. Sikkert underforstået, man kunne have taget cyklen.

En undskyldning for ikke at tage cyklen er andetsteds anført til 'punkteret cykel' og så i parentes tilføjet 'betvivles'. Et par dage efter havde samme elev endnu en forsømmelse – denne gang med begrundelsen 'kom for sent, kørte hjem'. Den var også ulovlig. Her var tale om en ret kreativ tænkende elev, for senere kommer igen en ulovlig forsømmelse, hvor begrundelsen var, at der skulle købes sko.

15/9 punkteret cykel (betvivles)
17/9 kom for sent, kørte hjem
4/4 købe sko!

En elev var sygemeldt 2 dage i februar, og her er tilføjet, at eleven var ude om aftenen den 1. af dagene efterfulgt af 2 spørgsmålstejn, men dagene er dog anført som lovlig forsømmelse under sygdom.

I 1964-65 er der en del forsømmelser beskrevet som 'træthed efter konfirmationsfest' og konfirmationssluketter. Det kunne se ud, som om den begrundelse er blevet brugt af flere i forskellige varianter!

I 1969 begynder et nyt fænomen at komme med under forsømmelser, nemlig 'Ferie sammen med forældrene'.

Carlsens efterfølger

Af Erik Duelund Jensen

Da jeg tiltrådte den 1. juli 1975 havde Ll. Lyngby Sogneskole netop været "en byggeplads". Den nye fløj (nord/sydgående) var færdig med 6 dejlige, store lokaler.

Siden skolens start i 1961 havde den bestået af fløjen langs Amtsvejen og gymnastiksalen vinkelret herpå langs Skolevej. Hertil mod øst: skolelederboligen og på Skolevej overfor gymnastiksalen: 3 lærerboliger. I stueetagen var der 4 klasseværelser og et lille lærerværelse. På 1. sal var der et almindeligt klasseværelse, 2 små værelser og bibliotek. Formning/billedkunst fandt sted i kælderen, sang/musik og håndarbejde i et af de almindelige lokaler. Biblioteket var ikke blot skolebibliotek, men offentligt med åbning et antal gange om ugen. Kontor var der ikke noget af, det var der plads til i lederboligen. Skolen havde (og har) elever til 6. klasse. Sløjd og hjemkundskab finder sted på Skævinge skole og svømning i Hillerød.

I løbet af juli blev jeg vist rundt i den nye fløj af repræsentanter for kommunalbestyrelsen med borgmester Kaj Sommer i spidsen. Vi gennemgik alle detaljer, og på spørgsmålet om jeg var tilfreds, kunne jeg kun svare ja. Det var gode lokaler med et godt storrum og indendørs toiletter til eleverne. Børnenes møbler skulle nok komme inden skolestart.

Omkring 1. august hørte jeg inde fra lærerværelset, hvor skolens telefon stod, pedel Karl Jørgensen, "Karl Jørn", meget højt og bestemt sige: "Hvis ikke I kommer til tiden, skal I overhovedet ikke bryde jer om at komme med noget!". Lidt senere spurgte jeg hvad det drejede sig om? "Det var møbelfirmaet, der ringede og sagde, at de måske ikke kunne nå at levere elevernes møbler til skolestarten". Behøver jeg sige, at møblerne kom til tiden??

Og så gik skoleåret i gang. Den første dag var naturligvis spændende, eller måske var det mig, der var spændt. Men skolenævnetsformanden Max Ynills rolige vandren omkring og væren med både her og der, havde en meget beroligende virkning på mig, så jeg tror, dagen gik godt både med elever og forældre, og også med de nye kolleger hvoraf jeg kun havde hilst på nogle få forinden.

Bygningen af den nye fløj var netop overstået, da Erik Duelund Jensen tiltrådte som skoleleder.

Foto: Max Ynill

Vi gik altså i gang med (ny)indretning, og som noget (vist nok) fremmeligt den gang blev der sat overheadprojektorer i samtlige lokaler. En dejlig let adgang til at skrive/tegne hjemmefra mange af de ting, som ellers skulle skrives/tegnes på tavlen. (Nå, men tænk så lige på, hvilke hjælpemidler man har i dag). De nye lokaler gjorde, at man nu kunne inddrage ét af de gamle og indrette det til et pænt stort lærerværelse. Det lille lærerværelse blev til kontor, der blev ansat en skolesekretær (det havde der ikke været før), i begyndelsen 2 dage om ugen, omkring 1980 blev det til 3 dage, og vist nok i 90'erne blev det til 5. Man må sige, at det administrative arbejde udviklede sig i takt med, at man fik mere moderne apparatur.

Den første leder var Erland Carlsen, der kom fra Meløse skole. Sammenlagt var han skoleleder i ca. 24 år og en fast og kendt person i sognet. Det gav mig en del spøjse oplevelser. Navnet Carlsen hang ved skolen. Når jeg mødte nye ansigter, spurgte man i lang tid ikke: "Er det dig, der er Erik?". Man spurgte: "Er det dig, der er Carl-sens efterfølger?"

*Erik Duelund Jensen (tv.) og Max Ynill ved den nyopsatte mindeplade for skoleleder Erland Carlsen.
Foto: Jørgen Rubæk Hansen*

En anden sjov ting jvf. det med administrationen. Regninger for indkøbte materialer blev kun attesteret på skolen, derpå sendt til kommunkontoret og anvist til betaling dér, af borgmesteren forstås, så man kunne blive ringet op og spurgt: "Hvad er det, du har købt?" Det kunne være varer til et par og tredive kr.

I sommerferien blev der malet, repareret og istandsat efter skolesyn en lørdag formiddag af kommunens ejendomsudvalg. Vi stod det første år i et af de gamle lokaler, hvor tavlen var helt nedslidt og gået i stykker, så jeg ville jo gerne have en ny. Nej, det kunne jeg ikke få, sagde Kaj Sommer, og så gik udvalget videre. Men tilbage stod formanden for udvalget, senere borgmester Finn Hansen, med papir og blyant. "Det er noteret, Erik, du skal nok få din tavle". Og så spiste vi frokost på Arresøhus.

Erik Duelund Jensen underviser en klasse i de nye lokaler. Foto: Max Ynill

Børnehaveklasse

I 1977 kom børnehaveklasserne til. Dengang gik de kun 3 timer "i skole", så 2 klasser kunne nøjes med ét lokale. Det var på den tid vi kom i tanker om, at vi "manglede" en rigtig legeplads. Det mente børnene, forældrene og lærerne, så vi holdt en stor fest for alle med boder osv. i skolegården. Det kostede noget at deltage, men overskuddet skulle bruges til legeplads. Kommunen gav os et lignende beløb, og så gik vi i gang. Flere lørdage mødte mange forældre og lærere op, og så rejste vi en stor "legeborg", nogle gynger og en stor sandkasse. Det var et stort arbejde, men hyggeligt,

også for de medløbende børn. Jeg tror, legepladsen stod i ca. 20 år, indtil vi i samarbejde med fritidsklubben 7'eren etablerede noget nyt.

Fester

Der er holdt mange fester gennem årene, både i de enkelte klasser, men også for hele skolen inkl. forældrene. Og der har tit været så stort deltagelse, at vi har måttet gå på Arresøhus eller i idrætshallen, f.eks. blev skolens 25 års jubilæum holdt på Arresøhus, og 40 års jubilæet i hallen, men selvfølgelig også i skolegården på den rigtige årstid. Den seneste fest i skolegården, var bl.a. et flot MGP, hvor hver klasse stillede op med en sang/optræden. Også lærerne stillede op med to mand og en sang, men eleverne vandt.

Erik Duelund Jensen og Jørn Rosenville stillede op til skolens MGP i 2005.

Foto: Henning Pedersen

Traditioner

Ja, dem havde vi også en del af. Nogle ændrede sig, andre gled ud med tiden. I lang tid tog hele skolen på en årlig udflugt. Den gled ud og blev vist nok erstattet af den årlige motionsdag, som også bl.a. kunne være lang tur på cykel. En idrætsdag om året i samarbejde med de to andre skoler i kommunen.

I mange år hentede vi juletræ i skoven. I begyndelsen vandrede vi derud og hjem; det blev vel "for langt at gå", for vi begyndte at køre med bus, og skolens træ blev pyntet og sat i storrummet, og resten af dagen var klippe-klistre-dag med julepyntning af hele skolen. Vi havde i december adventssamling hver mandag i storrummet

og var i Ll. Lyngby Kirke sidste skoledag før jul. Hentning af juletræet stoppede, da julemanden i stedet begyndte at komme med træet f.eks. på bagsædet af en motorcykel eller i en politibil med blå blink. Heldigvis havde han også en guitar med, så vi kunne synge nogle sange.

Fastelavnsfest med tøndeslagning osv. var også fast tradition. Og i nogle år havde vi på initiativ fra skolebestyrelsen "forældreundervisning" en dag eller to. Det betød at mange forældre tilbød at undervise i noget helt andet end almindelige fag. Stor succes. Og lærerne tog så på ekskursion og f.eks. kiggede på andre skoler eller holdt internt kursus. - Der var lejrskole i 6. klasse og en hyttetur med én overnatning i de øvrige klasser hvert år. - Og så naturligvis emneuger for hele skolen, indtil det nye teamsamarbejde gjorde det almindeligt at arrangere tværfaglige dage/uger i teams klasser.

Hallen og 7'eren

I 1989 blev hallen bygget, og det gav jo helt nye muligheder for både skolen og idrætsforeningen. Den gamle gymnastiksal plus omklædningsrum blev nyindrettet til i den ene ende kombineret billedkunst og håndarbejde; den anden ende til musik med en scene til optræden. Den yderste spids af bygningen, som oprindeligt var udendørs elevtoiletter, var nogle år forinden blevet ombygget til tandklinik. Førhen "kom" tandklinikken et par gange om året i en stor husvogn og vekslede mellem Ll. Lyngby og Gørløse skole.

Samtidig med hallen blev "pyramiderne" bygget, og heri oprettedes fritidsklubben 7'eren. Fritidsklub om dagen, ungdomsklub om aftenen. Klubben benyttede også børnehaveklasselokalet og senere blev der etableret et lokale mellem den "nye fløj" med adgang videre til skolelederboligen, (som ingen boede i mere), og den blev nu også en del af klubben/børnehaveklassen. I 1999 blev skolen og 7'eren slået sammen, også administrativt, så 7'eren blev en skolefritidsordning (sfo). (Et spøjst ord). Det var der selvfølgelig delte meninger om, men det gav anledning til mange givende og udviklende møder og daglig praksis i samarbejdet omkring "Leg og læring".

Teamsamarbejde og læringsstile

Den ny samarbejdsform, som begynder at tage form i slutningen af 90'erne, er de selvstyrende team, som betyder, at lærerne nu i (udvidet) samarbejde planlægger teamets/klassernes undervisning og skema, dækker hinanden ind ved fra fravær, så eleverne altid møder et kendt ansigt.

Men det krævede naturligvis også bedre og flere arbejdsmuligheder, også for eleverne, for efter computernes indtog og i forbindelse med tidens trend om undervisning, baseret mere eller mindre på den amerikanske psykolog Howard Gardners beskrivelse af "De mange intelligenser" og den amerikanske professor Rita Dunns beskrivelse af "Forskellige læringsstile", var der behov for nye muligheder og plads; og da børnetallet steg i begyndelsen af 00'erne, tog kommunen fat på at udbygge og nyindrette skolen igen.

Ønskerne var, som nævnt ovenfor, plads og mulighed for indretning af de enkelte lokaler, gangarealer og storrum til såvel klasseundervisning som gruppe- og individuel undervisning, og etablering af et pædagogisk udviklingscenter (puc). I efteråret 2004 havde den "nye fløj" så fået en ny knop med 3 gode lokaler og endnu et storrum samt en knop med flere lokaler til 7'erenes miniklub.

I den gamle fløj blev lærerværelset udvidet med nyt køkken, grupperum/ arbejdsrum med computere osv. Der blev etableret et kontor til viceinspektøren, som skolen blev normeret til i 1998. På 1. sal i den gamle fløj var man i gang med at opbygge PUC med bibliotek, arbejdsrum med computere til elever og lærere samt film/fordragssal med projektor mm.

Det var næsten færdigt, da jeg gik på pension den 31. oktober 2005. Året før havde jeg byttet roller med viceinspektør Jon Jensen, så jeg trappede gradvist ned, og Jon overtog inspektørstolen.

Et kig indenfor i februar 2011 viste, at indretning af møblerne til differentieret undervisning var tydelig i lokalerne med smartboards og computere og flere bærbare "på lager", og ikke mindst en herlig summen af børneliv.

Jeg ønsker Ll. Lyngby sogneskole hjerteligt til lykke med 50 års jubilæet, og held og lykke med den administrative sammenlægning med Skævinge Skole fra august.

Ll. Lyngby skole i 70'erne

Af Dorte Madsen (dengang Grøndal Hansen)

Dengang var skolen ikke nær så stor som i dag, der var kun den gamle bygning som ligger ud mod amtsvejen, og der var gymnastiksal i bygningen ud mod skolevej.

Det var også en meget hyggelig skole dengang, det var Lærer Carlsen som var skoleinspektør, han spillede violin ved morgensang, og kunne godt finde på at bruge elevernes skulder til at støtte violinen på, når den skulle stemmes, det kunne godt gøre lidt ondt. Det var også en tid, hvor der blev spillet meget håndholdt ude på banerne, det var ofte pigerne mod drengene, dommeren var Carlsen som sørgede for, at pigerne som regel vandt kampen, og det var ikke altid fairplay.

På skolen var der også frøken Jørgensen og frøken Godskesen, og de blev altid tiltalt med frøken. Det var 2 lidt ældre og lidt skrappe damer, som godt kunne lide, at der var ro i klasserne. På skolen var der også dengang traditionen med morgensang, og der var den årlige julegudstjeneste, hvor eleverne gik til Ll. Lyngby kirke.

Nye arbejdsopgaver

Af Max Ynill

I begyndelsen af 1970'erne kom et dekret fra Folketinget til kommunen om oprettelse af et skolenævn ved kommunens skoler. Jeg tror egentlig ikke, der var nogen, der helt konkret vidste, hvad det indebar - jeg gjorde i hvert fald ikke, vor daværende skoleinspektør, Erland Carlsen, var heller ikke sikker på, hvad betydningen og arbejdsopgaverne ville være.

Klar til at tage på udflugt. Foto: Max Ynill

Interessen for skolen begyndte en fredag aften, hvor vi sad omkring middagsbordet, familien var samlet, – fredag aften var hellig, vi skulle spise sammen og diskutere ugen, der var ved at være forbi. Vor ældste datter fortalte med nogen fryd i stemmen, at deres matematiklærer ikke var kommet til timen. Efter nogen uro i klassen

havde Ena, Anne og min datter Anja bestemt sig for at gå over for at hente ham, han kom naturligvis omgående, og undervisningen begyndte. Da der få uger efter var indkaldelse til et møde på skolen, besluttede jeg mig til at møde op –, det var selvsamme aften, der var valg til skolenævnet, viceskoleinspektør Kurt Jensen fra Skævinge skole sad ved side af mig, og pludselig nævner han mit navn og siger så til mig, det har du da ikke noget imod vel, der var toget jo bare kørt.

Cykler på række i skolegården. Foto: Max Ynill

Skolenævnet kom til at bestå af Grethe Trave, Karen Oksbjerg, Henrik Ekmann samt undertegnede, vor første opgave var at konstituere os. Jeg blev formand, og dermed samtidig medlem af skolekommissionen, kort tid efter meddelte Henrik Ekmann, at han skulle på kursus i USA, så vi måtte have suppleanten ind, og Ole Knudsen trådte ind i nævnet. Udover de her nævnte personer havde lærerrådsformanden og skolens inspektør også plads i nævnet.

Havde vi ikke kendskab til arbejdsopgaverne, fik vi det ret hurtigt, der kom ugentligt breve og dekretter fra Folketinget og Kommunen, ting der skulle tages stilling til og besvares.

En af de første sager, vi tog fat på, var skolevejen. Selvom der var en nydelig græsribat til at adskille den motoriserede trafik fra fodgængere og cyklister, så syntes vi ikke rabatten var god nok.

Trafikforholdene var noget af det første det nye skolenævn tog fat på. Foto: Max Ynill

Som vi kan se i dag, var det en af vore succeshistorier. Frede Kirkegaard, der var kommunens repræsentant i nævnet, gjorde et fortrinligt arbejde, så vi fik skolesti både til Meløse og til St. Lyngby, siden fik Torben Müllers sjette klasse plantet træer langs stierne, det løste problemerne med børnene fra St. Lyngby og fra Meløse. Men vi havde også børn i Solparken og i Ll. Lyngby, og stien var ikke til megen hjælp for dem, så vi måtte i gang med amtet, hvilket resulterede i tunnelen, der går under Amtsvejen.

Vi fik startet svømmeundervisning, eleverne kørte i bus til Hillerød og fik undervisning der. Vi arbejdede for at få syvende klasse hjem på egen skole, det lykkedes desværre ikke. Erland Carlsen døde i 1975, og pludselig var skolen uden daglig leder, en konstitution var nødvendig. Ole Kramer påtog sig opgaven og udførte den glimrende. Der skulle ansættes en ny skoleinspektør. Under de procedurer blev skolenævnet en smule upopulært, der var nogle, der ikke kunne kapere den måde, vi gjorde det på, så vi måtte kæmpe for sagen. Heldigvis viste Erik Duelund sig at leve helt op til vore forventninger, - og samtidig meget "holdbar", for få år siden kunne han fejre 25 års jubilæum som skoleinspektør ved Ll. Lyngby skole.

Den nye skoleleder Erik Duelund Jensen. Foto: Max Ynill

Vi prøvede at arrangere forældreaftener på skolen, forældrene blev anmodet om at give et bidrag i form af frikadeller og kartoffelsalat, der var fællesspisning og hygge, samt en snak om skolen. Det er utroligt, hvad der kommer frem af spændende ting, når man hygger sig sammen, og det er utroligt så mange måder, man kan lave frikadeller og kartoffelsalat på.

Blot et part glimt fra et skolenævns arbejde i 1970erne.

En levende skole

Af Ulla Meldgaard – (dengang Pedersen)

Jeg er født og opvokset i Ll. Lyngby og har boet hele mit liv i sognet.

Sejer og jeg har 4 børn, på hhv 34, 32 og tvillinger på 22, som alle har gået på Ll. Lyngby Sogneskole.

Da Ll. Lyngby Sogneskole i 1961 skulle tages i brug, skulle eleverne fra Ll. Lyngby, Meløse og St. Lyngby gå på én stor skole midt i sognet i stedet for, som hidtil, at gå i forskolen i Meløse, Rytterskolen i Meløse og St. Lyngby Skole.

Skolen havde 4 lærere ansat, heraf var den ene skoleleder Erland Carlsen. Han boede med sin familie i huset ved siden af skolen. 2 af de andre lærere boede på Skolevej.

Skolen var dengang et samlingssted for mange mennesker. Biblioteket, som både var folkebibliotek og skolebibliotek, blev f.eks. brugt til foredrag om aftenen, og klasseværelserne og formningslokalet blev brugt af forskellige foreninger til undervisning udenfor skoletiden, og da der dengang ikke var nogen hal i nærheden, brugte idrætsforeningen gymnastiksalen til alle former for idræt og boldspil.

Jeg var utrolig glad for at gå på Ll. Lyngby Sogneskole, og da jeg mange år efter fik muligheden for det, sagde jeg ja til at deltage i skolenævnarbejdet.

Dengang var der ikke elever repræsenteret i skolenævnet, som bestod af skoleinspektøren, Erik Duelund Jensen, en lærerrepræsentant, en repræsentant fra kommunalbestyrelsen og nogle forældrerepræsentanter.

Jeg har været i skolenævnet i flere perioder og det har været utrolig spændende at være med til at sætte sit præg på Ll. Lyngby Sogneskole, hvor vi har haft 4 børn gående.

Vi forældre var ikke altid enige om, hvad vi anså for at være allervigtigst ved en god skolegang. Alle forældre vægtede selvfølgelig højt, at børnene skulle lære noget, og forblive hele mennesker i løbet af deres skolegang, men vi var ikke altid lige enige om, hvordan vi nåede det mål. Nogle mente, at de skulle have flest boglige timer, mens andre mente, at man skulle vægte de kreative fag højere.

En ting, som jeg husker, at vi tit var uenige om, var, om børnene skulle have fri på Dronningens fødselsdag, eller om de skulle have fri 1. maj i stedet.

Disse uenigheder afspejlede ofte forældrenes forskelligheder, men vi diskuterede altid i en saglig og god tone med respekt for hinandens holdninger, og det er jo netop disse forskelligheder, der gør, at en skole er levende.

Karen Tommerup åbner finalstævnet ved OL-emneugen i 2010. Foto: Henning Pedersen

Filmklub på skolen

Af Trine Hoff Rosenholm (elev og filmudvælger) og Birger Hoff (far og filmoperatør)

I starten af halvfemserne besluttede den daværende skolebestyrelse, at der skulle være et tilbud til eleverne om en filmklub i løbet af vintermånederne.

Der blev sendt en ansøgning af sted til Kommunens Kulturudvalg om støtte til foretagendet, og den blev positivt modtaget, så skolen efterfølgende kunne melde sig ind i Danske Børnefilmklubber og derved få mulighed for at leje nogle af de mange gode børnefilm, som fandtes på 16 mm spoler. Det var altså før videoen, DVD'en osv. havde gjort sit indtog.

Der blev lavet en filmrække for de mindre elever og en for de større elever, og Topper sørgede for, at der blev stillet stole op i Fællesrummet og at den store 16 mm-fremviser blev kørt i stilling.

Og så kom de medbragte slikposer frem, lyset blev slukket, og ud af mørket tonede "Alle vi børn i Bulderby", "Robin Hood", "Tilbage til fremtiden" osv. osv.

Ak, ja – tilbage til fortiden!

Kompromissets kunst

- et taktløst lille jubilæumsskrift med kant

Af Ole Schouenborg

Ll. Lyngby Sogneskole ligger midt imellem de to byer – det var det, man i sin tid kunne blive enige om. Det venlige kompromis har været skolens kultur i al den tid, jeg sad i skolebestyrelsen

Kompromisser imellem forskellige fløje i skolebestyrelsen. Kompromisser imellem skolebestyrelsen og lærerne – med skoleinspektør Erik Duelund mildt formidlende midt imellem.

Kompromisser imellem forældre og lærere i konfliktsituationer, undertiden med mig selv som formidler.

Et lille lokalt fællesskab er jo tvunget til at dyrke kompromisset som et vilkår – vi skulle jo kunne holde hinanden ud, syntes vi.

I tilbageblik over de sidste 25 år strejfer den tanke mig, at vi måske gik for meget på kompromis?

Ll. Lyngby Skole er Vores skole – men hvem er "Vores"? Er det ledelsens eller lærernes skole? Er det forældrenes eller elevernes skole? Er det Skolebestyrelsens eller kommunalbestyrelsens?

For mig var svaret dengang klart: vi fik den bedste skole, hvis det var ledelsens og lærernes skole.

Vi forældre skulle kun varetage en rolle som kærligt/kritisk/coachende - ikke søge egentlig magt og ansvar for skolens dagligdag.

Det mener jeg stadig i dag – men med et bestemt forbehold: Det forudsætter, at en sikker selvkritisk kvalitetsmekanisme bliver indbygget i systemet.

Vi fandt os måske i for meget fra hinanden – for dårlig undervisning, for dårlig forældreopbakning, for dårlig elevadfærd.

I praksis blev det derfor alligevel ind imellem et ”mummiespil” med uklare spilleregler. For fredens skyld indgik vi kompromisser, som ikke altid gavnede de børn, vi altid siger, det handler om. Af angst for konflikt og kværlanteri glattede vi måske for meget ud.

Bagklogskabens ulidelige lette lys? Måske!

Men hvis man som jeg urokkeligt elsker vore fælles offentlige virksomheder – især vor lille folkeskole - er det nødvendigt, at vi som medarbejdere frygtløst etablerer selvkritiske evalueringssystemer – ellers kommer ulven udefra: Tests og udefra kommende, ret ubrugelige evalueringer.

Så mit jubilæumsbudskab er klart til gamle og nye ledere og lærere i vores lille skole: Se stolt og frygtløs jer selv i spejlet og ret, hvad rettes skal. Find modet til kærligt og konstruktivt at gøre hinanden bedre.

Vidste du at

- i 1961 startede 88 elever i den nye skole fordelt i 6 klasser
- i 1975 var der 175 elever på skolen
- i 2011 er der 139 elever på skolen fordelt i 7 klasser

Når vandet løber den forkerte vej

Af Torben Ryberg (fortalt til Henrik Keck)

De første 48 år af Lille Lyngby Sogneskoles historie, var pedellen ansat af skolen – nu er servicelederen ansat centralt i Hillerød Kommune.

Ligeledes de første 48 år, har kun 3 pedeller varetaget opgaverne, og alle 3 har været lokale mænd af den rette støbning.

Skolens første pedel – Thorkild Ryberg, 1961-1971 – blev ansat den 1. juli 1961, altså nogle få måneder inden skolens officielle åbning. Thorkild Ryberg fungerede som pedel frem til sin død i 1971.

Skolens anden pedel – Karl Ingemann Jørgensen, 1971-1998 – er nærmest en legende på skolen. Karl var en markant person med tydelige holdninger, skrap i replikken og med hjertet på rette sted. Karl var elsket og respekteret af lærere, pædagoger og ikke mindst af børnene.

Karl var bl.a. kendt for at passe godt på tingene, at være i besiddelse af et kæmpe nøglebundt (efter eget udsagn var det kun nøglen til kirken, han ikke havde) og for at være en ærefuld og sparsommelig mand.

Vidner fortæller, at en dag havde et par lærere sovet over sig – det siges, at de hed Erik og Mads – og derfor overtog Karl undervisningen. Karl satte børnene til at tegne tegninger, mens han selv havde det store overblik. Da et barn mente, han var færdig,

meddelte han dette til Karl, der øjeblikkeligt svarede: "Der er også en bagside, knægt"! Den var nok ikke gået i dag.

Fra venstre Karl Jørgensen, Torben Ryberg og Ulla Jørgensen ved afskedsreceptionen for Erik Due-lund Jensen i 2005. Foto: Henning Pedersen.

Karl satte altid en ære i, at skolen var pæn og præsentabel – både ude og inde. Skolegården blev fejlet, bedene luget og klasseværelser og gangarealer var nydelige og ryddelige.

I forbindelse med, at skolen blev udvidet med en træningshal og SFO, fritidsklub og ungdomsklub, altså 7'eren i 1989, og området derfor blev for stort for en enkelt mand, ansatte man en pedelmedhjælper (senere skolens tredje pedel/serviceleder – og næsten en lige så stor legende som Karl), Torben Ryberg, 1989-2009, søn af Thorkild Ryberg – åbenbart en stilling der mere eller mindre kan gå i arv.

Karl og Torben (i daglig tale Topper) var fast makkerpar frem til Karl gik på efterløn i 1998.

Stillingen som pedel på Lille Lyngby Sogneskole, var et dejligt job. Masser af flinke lærere, pædagoger og børn....og så skal man ikke glemme alle de søde rengøringsdamer.

Torben "Topper" Ryberg sagde farvel til børn og personale i 2009. Foto: Henning Pedersen.

Det var også et job, der udviklede sig, bl.a. i takt med den nye teknologi blev indført. Som i alle andre jobs var der opgaver der faldt bort, og andre kom til. Men ét er sikkert: Børnene var og er det vigtigste.....lige herefter kommer det kryptiske kloksystem i skolegården, hvortil Topper den dag i dag bliver hidkaldt til, når "vandet løber den forkerte vej".

Fra storbyen til landet

Af Mads Lundgren

Da jeg som ung mand i 75 blev ansat, mødte jeg op på skolen en varm sommerdag i juli. Den tidligere inspektør Erland Carlsen var død i foråret og den nye afdeling, 70'ers bygningen med det fine "storrum" var netop blevet færdig og klar til "indtagelse". Her mødte jeg Erik Duelund, nyansat inspektør, også i korte bukser og sandaler. Vi kiggede på hinanden og blev enige om, at vi var kommet godt ud på landet, og at rammerne for en go' skole var alle tiders. Det er de stadigvæk, både inde og ude, men der er godt nok ændret meget gennem årene.

Det var også dengang, en pedel (Karl Jørgensen) kunne blive "stik tosset", da jeg satte en krog ind i siden på et nyt skab, for at få plads til en masse forklæder, det var nærmest hærværk, syntes han.

I den 1. klasse, jeg startede med, var der 3 familier, der ikke havde telefon, og 1 havde "partstelefon" (altså delte den med naboen). Der var ingen børnehaveklasse og ingen fritidshjem, og mor gik i de fleste familier hjemme. Men hvis der var behov for pasning, var det i dagplejen og senere i de integrerede institutioner (op til 12 år) i Meløse og St. Lyngby.

I 77 kom der børnehaveklasse, og elevtallet steg langsomt gennem årene, til det toppede med 230 elever og 2 spor på næste alle klassetrin engang i 80'erne.

Verden så meget anderledes ud i 70'erne, vi tog til Arresø og badede de første par år, så blev det forbudt. Motorvejen stoppede i Bagsværd, blev senere åbnet til Farum og mange år efter til Hillerød, så i starten var det noget af en rejse at komme fra København og herop, i dag regnes det jo ikke for noget.

Mads Lundgren havde altid opgaven med at præsentere dyrene, når der var dyrskue på skolen som her i 2009. Foto: Henning Pedersen.

Jeg har valgt at se tilbage på min første tid på skolen. De mange senere år, tilbageblik på udbygningen af hallen, fritidsklubben (nuværende SFO) og de nye "pyramider" og alle historierne gennem 80'erne, 90'erne og 00'erne kender I nok også bedre og må evt. høre om ved en senere lejlighed.

Sutsko-skolen

Af Ole Roed Jakobsen

Som far til Mads, Tina og Lars, som alle har gået på Ll. Lyngby Skole vil jeg først og fremmest sige stor tak til skolen for at have givet også mine børn en rigtig god start på livet. Ll. Lyngby Skole står for mig som det lokale samlingspunkt, hvor nærhed, interesse, engagement og indlevelse i børnenes hverdag har været naturligt for de ansatte på skolen, for skolens daglige drift og for skolens virke i et aktivt lokalsamfund. Et tæt samarbejde med idrætsforeningen og klubben, som har "taget over", når skolen var færdig med sit daglige virke, har altid virket godt.

Jeg oplevede en skole, hvor man bekymrede sig om den enkelte elev og hvor man også vidste en hel del om det enkelte barns familie, barnets fritidsinteresser og især om barnet trivedes og havde det godt. Æren for at have deltaget i de fleste forældremøder for mine børn tilfalder uden tvivl børnenes mor, Birthe, så jeg vil ikke fortælle om disse møder, men mere om skolens lyst til at prøve noget nyt.

På et tidspunkt var jeg som lokalpolitiker med Skævinge Kommunes skoleledere på en tur for at opleve svenske skoler. En tur som gav inspiration både til Ll. Lyngby Skole, men også til mig personligt, da jeg senere blev borgmester i Skævinge Kommune.

Ll. Lyngby skole indførte nemlig den praksis, at børnene ved indgangen til skolen skiftede fra udesko til indesko – også benævnt sutsko. Det gav en mængde gode resultater, idet det mindskede behovet for rengøring, det gav mindre støj og slitage på bygningerne, og så er det unægtelig noget svært at ødelægge noget via spark, når man kun har store sokker eller sutsko på fødderne. Selvfølgelig kunne børnene høres, når man skulle hente dem på skolen, men til gengæld var der ikke støvletramp og mudder på gulvene.

Da jeg i en valgkamp brugte det som et eksempel på, hvordan vi ganske nemt kan få mere ro til læring i vores skolemiljøer, gav det anledning til megen medieomtale i TV-Lorry og sågar også landsdækkende medier.

Der skiftes til sutsko ved indgangen til skolen. Foto: Henning Pedersen.

Overskriften "Sutsko i Skolen" lød lidt negativt, men for mig var det absolut positivt, og når man ved selvsyn har oplevet sin egen lokale skole gå foran for at skabe rolige harmoniske børn, som kan vise hensyn overfor andre, så ved man betydningen af, at have den lokale skole tæt på.

Tillykke til Ll. Lyngby Skole med de første 50 år – godt gået, både med og uden sutsko!

Stor Ven

af Tina Roed Jakobsen

Jeg er glad for, at jeg har fået muligheden for at skrive lidt om min dejlige tid på Ll. Lyngby Skole i anledning af skolens 50 års jubilæum.

I slutningen af 90'erne startede et nyt tiltag, hvor man som ny elev i 0. klasse fik udvalgt en "Stor Ven", som var en elev fra 6. klasse. På dette tidspunkt gik jeg ikke selv i hverken 0. klasse eller 6. klasse og bemærkede derfor ikke projektet på tæt hold, men det gjorde min lillebror.

Foto: Henning Pedersen

Jeg husker ham fortælle om, hvor sjovt og rart det var at have en "Stor Ven". At én der var 6 år ældre var interesseret i at bruge sine frikvarterer på at lege på legepladsen eller spille fodbold med en lille dreng, var helt fantastisk.

Da det endelig blev min tur til at gå i 6. klasse mindes jeg, at vi glædede os meget til at få en lille ven. Jeg var så heldig at være "Stor Ven" til to små piger, for deres årgang var større end vores. Det var to vidt forskellige piger, og dog var de så ens på andre områder. For de ville begge gerne have min opmærksomhed og omsorg. Vi var der nemlig ikke kun for at lege med dem, men også til at trøste dem og være der, hvis de havde brug for det. Og jeg tror lige præcis, at det var dét, der gjorde det "fedt" for os at være "Stor Ven", at vi var vigtige for dem, at vi introducerede dem for skolen og hjalp dem godt i gang.

Foto: Henning Pedersen

"Stor Ven" har styrket skolens sammenhold betydeligt og gjort aldersspredningen knap så stor.

Mine 7 år på Ll. Lyngby Skole husker jeg med stor glæde. Det er en lille, men meget hyggelig og tryk skole at gå i. Der er et godt fællesskab alle klasser imellem, netop fordi alle kender hinanden. Det er derfor også vigtigt at de små, lokale skoler bliver bevaret. Stort tillykke med jubilæet.

Skolesangen

Tekst og musik: Jørn Rosenville 1997

Hver morgen står vor skole her og følger
glade børn og voksne møde op.

Den kigger lidt på Arresøens bølger
og på Ll. Lyngby kirkes top.

Hvor er det rart at vær' et sted med liv i
at mærke børnenes varme indeni.

Vor skole er et hus hvor der er glæde.

Vor skole er et hus med kundskab i.

Den ser os lege, ser os le og græde.

Den lever med til dagen er forbi.

Vor skole gi'r os viden om en verden
som godt kan være svær at leve i.

Den holder altid øje med vor færden
og der er mange ting som den kan gi'.

Foto: Henning Pedersen

Når natten kommer og en dag er omme
og katten synger højt en aftensang
så føler den at stolene er tomme
der er kun en mus på vej ned ad en gang.
Så glæder den sig til vi er tilbage,
at være en vågen skole kan den li.

Vor skole er et hus hvor der er glæde.
Vor skole er et hus med kundskab i.
Den ser os lege, ser os le og græde.
Den lever med til dagen er forbi.

Vor skole gi'r os viden om en verden
som godt kan være svær at leve i.
Den holder altid øje med vor færden
og der er mange ting som den kan gi'.

Foto: Henning Pedersen

En omfavnelse af skolen

Af skolebestyrelsesformand Karen Tommerup

Lille Lyngby Sogneskoles 50 års dag vil ud over den runde fødselsdag også sætte et punktum for skolen som selvstændig enhed, idet den efter sommerferien sammenlægges med Skævinge Skole.

Sammenlægningen er kulminationen på en lang proces siden kommunalreformen, hvor der har været en del politisk røre omkring skolens fremtid. Der er gennemført flere ændringer i modtagerskolen efter 6. klasse, og der har været forslag om at fjerne skolens mellemtrin – eller sågar helt at lukke skolen. Dette har naturligvis skabt en del uro blandt ansatte, forældre og elever – og har sat os i skolebestyrelsen på hårdt arbejde.

Men uroen har også ført os nærmere sammen i lokalområdet. Vi er blevet bevidste om skolens betydning for os.

Skolen, hallen og forsamlingshuset indeholder nemlig værdier, som ikke kan opgøres i et simpelt regneark. De er de altoverskyggende mødesteder i området, og dermed sammenhængskraften for familierne i og omkring Meløse, St. Lyngby og Ll. Lyngby. Det er her vi fester, dyrker sport, afholder loppemarked, spiller banko, stemmer og meget andet. Så det har en betydning, at stedet bevares og udvikles - også selv om man ikke har børn på skolen.

Denne bevidsthed førte i 2009 til, at lokalsamfundet gennemførte en storstilet protest mod forslaget om at fjerne mellemtrinnet fra skolen. Der blev dannet en Facebook gruppe, der i løbet af ingen tid fik over 500 medlemmer. Og der blev i samarbejde med børnehaverne, forsamlingshuset, idrætsforeningen og Vennerne dannet

en menneskekæde på over 450 mennesker, der i bogstaveligste forstand omfavnede skolen under parolen "Livet leves lokalt".

Forslaget blev heldigvis ikke til noget, og skolen forbliver - som det ser ud nu - et aktivt kulturelt mødested i området.

450 mennesker omfavnede skolen og fastslog at "livet leves lokalt". Foto: Alex Tange Jensen.

Og godt for det, for skolen er i sig selv unik. Den er ikke en støvet landskole, der ikke har fulgt med den almindelige samfundsudvikling. Nej, den bruger IT, trivsel, læringsstile og bevægelse som en naturlig del af undervisningen. Lærerne er organiseret i selvstyrende teams og indgår i et tæt og engageret samarbejde med de ansatte i SFO'en og forældrene. Samtlige klasser har smartboards og 15 minutters læsning om dagen. Der er morgensamling, løb og læs, trivselsambassadører, fantastiske fysiske forhold, en yderst kompetent SFO og en engageret forældrekræds. Ja, selv skolelederen står om morgenen og byder velkommen. Og skolen "emmer" nærmest af læring, når man - som jeg ofte gør - kommer på skolen op ad formiddagen. Dørene til klasselokalerne står åbne, elever sidder enkeltvist eller i grupper på gangen og i klasserne og løser opgaver, mens læreren med afdæmpet stemme hjælper eleverne.

Alt foregår i en forbløffende ro og orden. Men vigtigst af alt: Børnene og de ansatte virker glade, naturlige og afslappede.

For skolebestyrelsen har været en fornøjelse at være en del af en sådan velfungerende skole. Vi har dermed kunnet koncentrere os om at udvikle skolen i forhold til trivsel med en bevidst inddragelse af lokalsamfundet. Bl.a. har idrætsforeningen stået for forskellige kurser og arrangementer for de ansatte og eleverne, og vi har baseret vores nye madbod på frivillig hjælp fra lokalsamfundet.

Efter "skoleomfavnelsen" havde aktionsgruppen flotte kager med til personalet. Foto: Karen Tommerup.

Det er derfor både med vemod og forventning, at vi giver vores lille perle af en skole videre til den nye storskole. Men vi er umådeligt glade for, at vores skole stadig består i lokalområdet, og håber, at de værdier skolen er bygget på, kan være til inspiration for den nye storskole.

Fra hele skolebestyrelsen skal der lyde en stor tak for et forbilledligt samarbejde med ledelse, lærere og SFO personale.

50 år er da ingen alder

Af Jan Haagen Rosfeldt

Det er med lidt vemodighed og megen stolthed, at jeg sidder her og skriver på mit lille indlæg.

Vemodig, fordi en æra for en god skole er ved at være forbi. En skole der i 50 år har været samlingspunkt for de tre små landsbyer St. Lyngby, Meløse og Ll. Lyngby. Skolen har gennem tiderne været et samlingssted for mange mennesker. Biblioteket, som både har været folkebibliotek og skolebibliotek, blev f.eks. brugt til foredrag om aftenen, og klasseværelserne og formningslokalet blev brugt af forskellige foreninger til undervisning udenfor skoletiden. Der har sågar været en filmklub i vintermånederne for eleverne gennem en årrække.

Det har været en tid, hvor mange traditioner og vaner har rodfæstet sig. Der er blevet skabt en kultur, hvor omsorg, nærvær, leg og læring er omdrejningspunktet for samværet i skolen. Det betyder også, at vores lille hyggelige og velholdte skole for gæster fremstår som et ideelt læringsmiljø, der bliver passet godt på.

Denne kultur er meget værdifuld, så den skal vi værne om, nu hvor vi skal til at skabe en ny identitet for den nye store skole. Ja, vi skal ikke bare skabe en ny identitet, vi skal også formå at holde fast i alle de gode tiltag og ideer, der allerede er, mens vi samtidig er åbne overfor de nye muligheder, der også opstår. Alt i alt en ikke helt nem opgave, men en opgave vi gerne påtager os.

Og så vi må heller ikke glemme den fantastiske forældreopbakning, vi har. Den er i virkeligheden lokomotivet for mange af de aktiviteter og tiltag, der er på skolen i dag. Et af de sidste nye, er skolens madbod, som er blevet til på foranledning af

skolebestyrelsens forbilledlige arbejde, og det var ikke blevet en realitet uden Lene Larsen, som hver tirsdag kommer og deler maden ud til børnene ganske frivilligt. Tak Lene.

Og tak til de lokale idrætsforeninger, som i år foranledigede at DGIs idrætskaravane kom på besøg på skolen, til stor glæde for alle børn og ansatte.

Jeg er meget stolt af, at jeg får lov til at være en del af den nye historie, som vi skal skabe sammen.

Jan Rosfeldt sikrer skolevejen om morgenen sammen med skolepatruljen. Foto: Henning Pedersen.

Nok er den lille skole på vej til at blive en stor skole, men ånden og den stærke forankring i lokalsamfundet vil fremover stadig bestå. Og det er mit håb og ønske, at vi fortsat holder fast i modet til konstruktivt og kærligt at gøre skolen endnu bedre. Det er jo trods alt bare en administrativ sammenlægning, også selvom den nye store skole får et nyt navn i efteråret 2011.

Jeg glæder mig til at tage hul på de næste 50 år.

Børn og medarbejdere ved skolens 40 års jubilæum i 2001

Børn og medarbejdere ved skolens 50 års jubilæum 2011

Dette jubilæumsskrift er en 50 år lang tur gennem Ll. Lyngby Sogneskoles historie.

En række personer der, på den ene eller anden måde har sat deres præg på skolen gennem 50 år, har bidraget til dette skrift i form af artikler, fotos, anekdoter, oplevelser, holdninger og meninger – og har nok for en stund befundet sig i nostalgis og barndommens gade.

Tusind tak til alle jer, tidligere elever, forældre, lærere, skoleledere, politikere og pedeller, for at I har givet jer tid til at grave i de gamle minder i hjertet og gjort dette jubilæumsskrift muligt.

Det er håbet, at du som læser, bliver godt og grundigt underholdt – ligesom du vil opleve, hvordan vores skole har udviklet sig gennem årene.

Rigtig god fornøjelse.

